

maattet nøjes med de Lønvilkaar, der ere fastsatte saa tidlig som 1851 og 1859, og de Forbedringer, der senere ere skete, betegnes jo af den ærede Minister selv i hans Bemærkninger som mindre betydende. Der er saa meget mere Grund til at tage velvilligt mod Forslaget, som de Vilkaar, under hvilke disse Folk i Øjeblikket tjene, ere ganske anderledes end i sin Tid, da Lønningerne bleve ansatte. Pengene have ikke den samme Værdi nu, som de havde den Gang, og allerede dermed er disse Folks Stilling bleven forværret. Men hertil kommer en anden Omstændighed, der for de mindre velbetalte Embedsmænds Vedkommende ved vore Statsskove har gjort, at deres Stilling er bleven endnu daarligere, og det er de forandrede Forhold, der ere indtraadte med Hensyn til Anvendelse af Brænde som Brændsel, idet man nu er gaaet over til i højere Grad at anvende Kul. Det har ført med sig, at den Fortjeneste, som f. Eks. Skovfogder, Hegnsmænd og Opsynsmænd tidligere kunde have ved at køre Brænde hjem for Folk paa Egne, hvor man købte Brænde i større Maalestok end nu for at anvende det til Brændsel, saa godt som er hørt op. Den Kørsel, der nu kan blive efter Skovninger, besørgeres nu for en Del af Savværkerne, der nu ere dem, der i væsentligste Grad tage imod Skovens Produktion. Altsaa, baade af denne Grund og paa Grund af, at Pengenes Værdi er bleven en anden, hvorved deres Indtægter ere blevne forringede, er Lovforslaget kun en Retfærdighedshandling.

Jeg kan dog ikke, samtidig med, at jeg siger, at jeg er glad ved Forslaget, og at den Gruppe her i Tinget, jeg tilhører, med Glæde vil være med til at arbejde paa dets Fremme, tilbageholde en Bemærkning i al Almindelighed, og det er den, at dette Forslag har den samme Skavank, det samme kedelige System gemt i sig, som i ældre Tider under et andet politisk System altid kom til Orde. Vi se, at dette Forslag er bygget over den gamle Læst: at de, der have mest og saaledes trænge forholdsvist mindst, de skulle hjælpes mest og først, medens de, der have mindst, og saaledes trænge mest, de hjælpes allermindst og sidst. Det er et daarligt System, som er overleveret fra Fortiden, det er Højres gamle System; man kunde med nogen Grund vente, at det ny Systems Mænd, naar de endelig toge velvillig fat paa Lønningsforhøjelser, vilde anlægge et andet Synspunkt, nemlig det naturlige og sige: Naar Lønningerne ere for-

ældede, og naar vi skulle forbedre dem, maa vi først og fremmest tage Sigte paa at hjælpe de daarligst stillede og hjælpe dem saa langt, vore Evner række, naar Evnerne ere faa, fremfor at give dem klækkeligt, der have det bedst.

Jeg vil saaledes her pege paa § 5 i Lovforslaget, der omhandler de mindre godt stillede Embedsmænd eller Bestillingsmænd, hvad man nu vil kalde dem, ved vore Skove. § 5 bestemmer, at Opsynsmændene skulle lønnes med 500 Kr. aarligt, stigende med 100 Kr. hvert 5te Aar indtil 900 Kr. Det er altsaa det, man vil forbedre deres Stilling til, og det maa dog egentlig siges at være ret knapt. Her synes den gamle Betragtningssaa at have givet sig Udtryk, at det er ikke Arbejdet, der skal betales, men mere den sociale Position, som saadanne Mennesker indtage. Videre vil det ses i § 6, hvor der tales om Skovløberne og Hegnsmændene, at de skulle have som Løn Brugen af en Tjenestebolig og saa føjes der til: „med — som Regel — en Jordlod eller Haveplads.“ Det er ikke en Gang fastslaaet, at de foruden Boligen kunne faa en Jordlod eller et Havestykke. Man ser, at for deres Vedkommende tages det ikke saa nøje med Lønforbedringens Rækkevidde, de ere allerede længere nede paa Stigen, og Interessen for at hjælpe dem synes at være noget mindre. Videre ser man i § 8, hvor der træffes Bestemmelse om, paa hvilken Maade der kan sikres Skovløberne og Hegnsmændene de første Græsning til 2 Køer og de sidste kun til 1 Ko. Nu er der ingen Tvivl om, naar man ser paa Lønnen, at de sidste trængte mere til at faa Græsning til 2 Køer end de første. Men alt i alt skal det indrømmes, at Lovforslaget er en Forbedring, om end ikke Forbedringerne ere byggede over en saadan ny Læst, som man havde Grund til at vente nu, da vi have været saa heldige at faa et Systemskifte.

Sluttelig vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. De daarligst stillede ved vore Skove ere jo de almindelige Skovarbejdere. Det er galt for Embedsmændene, det er ogsaa galt for Bestillingsmændene, men det er sandeligt endnu værre for Skovarbejderne i al Almindelighed. Nu ved jeg vel, at det for saa vidt vilde være udenfor Reglerne, om man tog Skovarbejderne med her, i det deres Lønning som Regel vil blive fastsat paa Finansloven, men da vi ere ved Lønningerne skal jeg dog henstille, om den ærede Minister ikke vilde tage under